

נשיא המדינה

ירושלים, כ"ט בתמוז תשע"ט
01 באוגוסט 2019

לכבוד
סברינה דה-ריטה
ענת גרי-לקריף

סברינה וריטה היקרות,

קיבלתי בברכה את הספר שערכת, אסופת שירים שעוסקת בזיכרון השואה.

"משא השתיקה", השם שנתתן לאתנולוגיה הזו של "קבוצת ההשראה הצפונית", גרם לי לחשוב – באיזו שתיקה מדובר? האם זוהי דממת המוות של הנרצחים, או שמא שתיקת הניצולים מוכי הטראומה? או אולי זוהי שתיקת העולם, שממשיך לחוג על צירו, על אף החורבן הנורא?

על כל פנים, שירי הקובץ מפריס את השתיקה הזו, ונותנים קול זעקה לכאב הניצולים, שאפשר רק לדמיין את כובד משאו.

תודה על עבודת הזיכרון החשובה.

אטן
בברכה, ובמחיצה
רובי הילי
ראובן (רובי) דיבלן
ירושלים